

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593138192.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Han var temmelig høi og smækker, med blondt Haar, et ungt blondt Skjæg og graablaae Øine, der, idet de ved hans Indtrædelse fore hen over mig, glimtede ligesom en Høgs eller Gribs. Der var en adelig Rovfugle-Natur i ham, en stor personlig Sikkerhed, trods hans Ungdom, en Selvbevidsthed om, hvad hans Venlighed var værd, og hvorvidt han i Uvenlighed turde gaae; men det var en Selvbevidsthed uden Reflexion, en Følge af Fødsel og Omgang med Mennesker. Hans Fader talte Dansk, idet han forestillede os for hinanden, og den Umage, hvormed den unge Mand talte sit overordenlig correcte Dansk, som dog ikke var Dansk, men en Tydskers Forsøg paa Høflighed mod Sproget, gav hans Væsen i Øieblikket noget mere Slebet, end det virkelig havde. Af den Omstændighed, som jeg kjendte fra de første Samtaler med Faderen: at han var en Spiller, havde jeg uvilkaarlig forestillet mig, at der vilde være noget Raskt eller snarere Vildt, forenet med noget Dulgt, en Mangel paa god Samvittighed i enkelte Punkter og en haardnakket Utilbøielighed til at holde, hvad han i gode Øiebliske kunde love. Men der var intet Saadant; han var frank og freidig som den, der aldrig havde tvivlet om, at han bevægede sig indenfor sin Ret.